

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 212

din 03 martie 2015

Prin raportul nr. 842/IJ/507/DIJ/5278/ST/2015, Inspecția judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cererea de apărare a independenței și imparțialității judecătorilor de la Curtea de Apel București, precum și a sistemului judiciar în ansamblul său, formulată de domnul _____, reprezentat prin _____ cu privire la referirile formulate de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, instituție publică aflată în subordinea Guvernului României, cu ocazia apărărilor făcute de către această instituție în întâmpinarea depusă la dosarul nr. _____ aflat pe rolul Curții de Apel București – Secția a III-a civilă, la termenul de judecată din 3.02.2015.

Analizând raportul Inspecției judiciare și văzând înscrisurile atașate, Plenul reține următoarele:

Prin cererea sa, domnul _____ a arătat că pe rolul Curții de Apel București se află dosarul nr. _____, în care are calitatea de apelant-reclamant, în contradictoriu cu Primăria municipiului București și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, iar la termenul de judecată din 3.02.2015, pârâta Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a depus la dosar întâmpinarea nr. _____ prin care a făcut afirmații la modul în care instanțele de

judecată soluționează cauzele în care aceasta are calitate de parte, petentul considerând în opinia sa, că prin referirile formulate de către această instituție publică a fost adusă atingere independenței și imparțialității judecătorilor de la Curtea de Apel București, precum și independenței sistemului judiciar în ansamblul său.

Acesta susține că având în vedere că este în derulare o procedură judiciară, este necesar să fie respectată „obligatia de rezervă ce incumbă fiecărei persoane” pentru a se evita prejudicierea unor instituții fundamentale ale statului de drept.

Consideră că, prin art.1 pct. 4 din Constituția României, se consacră expres principiul separației puterilor legislative, executivă și judecătorească, iar potrivit acestui principiu „reprezentanților celorlalte puteri legislative și executivă nu le este permisă exprimarea unor opinii cu privire la calitatea actului de justiție și a celor a care îl înfăptuiesc”.

Mai susține că într-un stat de drept nimeni și cu atât mai mult un reprezentant al uneia din celelalte două puteri în stat (în speță Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților ce se află în subordinea Guvernului României) „nu are dreptul să extrapoleze nemulțumirile referitoare la instrumentarea unei anumite cauze”, apreciind că, „persoana care face asemenea afirmații aduce atingere principiului constituțional al separației puterilor în stat, cu consecința afectării prestigiului justiției și implicit a independenței și reputației magistraților”.

În fapt, Plenul reține că din verificările Inspecției judiciare rezultă următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București – Secția a IV-a Civilă sub nr. 35479/3/2012, la data de 07.09.2012, reclamantul ' în contradictoriu cu pârâții Primăria Municipiului București prin Primar General și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, a solicitat instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună obligarea în solidar a Primăriei Municipiului București și a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților la plata despăgubirilor reprezentând echivalentul valorii imobilului ce s-a aflat în București, sector 5, imobil ce a fost preluat în mod abuziv de către Statul Român.

În motivarea în fapt a cererii, reclamantul a arătat că este conștient de faptul că despăgubirile pentru imobilele preluate abuziv fac obiectul unei proceduri speciale, dar

este, de asemenea, conștient și de faptul că legalitatea deciziilor și a activităților instituțiilor din România este supusă controlului și cenzurii instanței de judecată. Astfel, reclamantul apreciază că, sub pretextul „unei proceduri speciale”, instanța nu îi va respinge cererea fără să cerceteze substanța faptelor deduse judecării și că îi va apăra drepturile în fața unor instituții care au comis ilegalități și nereguli împotriva sa.

Reclamantul a solicitat instanței să observe că instituțiile pârâte, prin erorile comise, cât și prin modalitatea prin care au înțeles să îndeplinească obligațiile legale în materia stabilirii și plății despăgubirii aferente imobilului preluat abuziv, precum și în termenele în care aceste două instituții au înțeles să își îndeplinească obligațiile, i-au creat un prejudiciu cert și evaluabil, motiv pentru care solicită instanței obligarea pârâtelor, în solidar, la plata acestui prejudiciu.

Prin sentința civilă : Tribunalul București a respins cererea formulată de către reclamantul , ca neîntemeiată.

Împotriva acestei soluții a declarat apel reclamantul, dosarul fiind înregistrat pe rolul Curții de Apel București – Secția a III-a civilă la data de 13.01.2015, cu prim termen de judecată la 3.02.2015.

Pentru acest termen de judecată, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a depus la dosar o întâmpinare, prin care a formulat apărări față de apelul reclamantului.

În această întâmpinare, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a învederat că

De asemenea atrage atenția asupra faptului că,

Mai susține Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților că

La 10.02.2015 prin decizia pronunțată, Curtea de Apel București a admis apelul a schimbat în parte sentința atacată, în sensul că a admis în parte acțiunea reclamantului.

Plenul reține că, potrivit verificărilor Inspecției judiciare, membrii completului de judecată din cadrul Curții de Apel București nu au formulat o cerere de apărare a independenței și imparțialității, iar aceștia crau singurii titulari ai unei astfel de cereri.

Potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (1) și art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind organizarea Consiliului Superior al Magistraturii republicată, cu modificările și completările ulterioare, judecătorul și procurorul care consideră că independența, imparțialitatea sau reputația profesională îi este afectată în orice mod, se poate adresa Consiliului Superior al Magistraturii, care după caz poate dispune verificarea aspectelor semnalate, publicarea rezultatelor acestora, poate sesiza organul competent să decidă asupra măsurilor care se impun sau poate dispune orice altă măsură corespunzătoare, potrivit legii.

În conformitate cu dispozițiile art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea, ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea.

Potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali. Independența judecătorului este o condiție obligatorie pentru existența statului de drept și garanția fundamentală a unui proces echitabil. Această independență nu este însă o

prerogativă sau un privilegiu în interesul propriu al judecătorului, ci în interesul statului de drept și a celor pentru care se înfăptuiește justiția, ca serviciu public.

Conform Recomandării CM/Rec(2010)12 a Comitetului de Miniștri către Statele Membre cu privire la judecători, respectiv independența, eficiența și responsabilitățile – scopul independenței, după cum este prevăzut de articolul 6 din Convenție, este de a garanta fiecărei persoane dreptul fundamental de a fi examinat cazul său în mod echitabil, având doar la bază aplicarea dreptului și fără nicio influență nepotrivită. Independența individuală a judecătorului este garantată de independența sistemului judiciar în ansamblul său. În acest sens, independența judecătorilor este un aspect fundamental al statului de drept.

Potrivit articolul 16 alin 1 și 124 din Constituția României, cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, iar justiția se înfăptuiește în numele legii și este unică, imparțială și egală pentru toți.

Este adevărat că, dreptul la libertatea de exprimare este un drept constituțional, însă nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi independența și imparțialitatea puterii judecătorești.

Potrivit legislației interne, dreptul la liberă exprimare, prevăzut de art. 30 din Constituție, nu poate fi exercitat cu încălcarea principiilor independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, principii consfințite de art. 124 al. 3 din legea fundamentală a statului.

În raport de aceste dispoziții legale, în speța de față, Consiliul Superior al Magistraturii trebuie să aprecieze dacă intervine și apără independența și imparțialitatea judecătorilor de la Curtea de Apel București, precum și independența sistemului judiciar în ansamblul său.

Este adevărat că, prin întâmpinarea formulată și depusă la dosarul mai sus menționat, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, a făcut apărări punctuale cu privire la motivele de apel formulate de către reclamantul ' susținând la finalul acesteia, asupra faptului că,

De asemenea a mai susținut că

În raport de aspectele analizate Plenul constată că, în mare parte, cele susținute de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în înscrisurile depuse la dosar, sunt apărări de fond ce se încadrează în limitele cadrului legal, nefiind de natură a afecta independența și imparțialitatea judecătorilor ce soluționează prezenta cauză sau a sistemului judiciar în general.

Este adevărat că, prin afirmații de genul ,

Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a depășit limitele cadrului legal, dar acestea au fost făcute în cadrul unor înscrisuri depuse la dosarul cauzei, fără a îndeplini condiția de publicitate, de natură a afecta actul de justiție.

Pentru a se aduce atingere independenței și imparțialității unui magistrat faptele săvârșite trebuie să fie publice și în măsură să influențeze negativ și nejustificat opinia publică, în legătură cu integritatea judecătorilor și a sistemului judiciar în ansamblul său.

În acest context, în raport de dispozițiile legale mai sus menționate, nu se poate aprecia că un înscris depus la dosarul aflat pe rolul unei instanțe de judecată (cum este cazul de față), prin argumentarea motivelor de respingere a acțiunii petentului (reclamantul din dosar), poate constitui un act care să aducă atingere independenței și

imparțialității judecătorilor Curții de Apel București și a sistemului judiciar în ansamblul său.

Față de argumentele expuse, Plenul constată că nu există elemente pe baza cărora să se poată conchide în sensul că s-a adus atingere independenței și imparțialității judecătorilor de la Curtea de Apel București, precum și sistemului judiciar în ansamblul său, astfel încât se apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 30 alin. (2) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

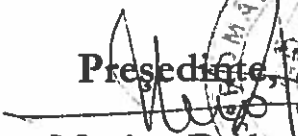
Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Respingerea cererii de apărare a independenței și imparțialității judecătorilor de la Curtea de Apel București, precum și a sistemului judiciar în ansamblul său, formulată de domnul '

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției judiciare.

Dată în București, la data de 03 martie 2015

Președinte,
Judecător Marius Badea **FUDOSE**

